

Arrest

nr. 56 368 van 21 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 4 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Kumanovë, Macedonië. U heeft de Macedonische nationaliteit. U bent gehuwd met I.S. (...). U verklaart dat er geen werk is in Macedonië. U en uw man waren ingeschreven bij een arbeidsbureau, waar u telkens werd gezegd dat u de volgende maand misschien werk zou hebben. Tijdens de oorlog in Macedonië vluchtte u samen met uw gezin op 7 mei 2001 naar Kosovo. Aan de grens vertelde u een journalist van RTK (Kosovaarse televisie) wat de Macedoniërs deden in uw land. Het gesprek werd op televisie getoond. Na één week keerden jullie terug naar Macedonië waar jullie bij een oom van uw man wilden intrekken. Onderweg in Macedonië werden jullie door de politie aan een controlepost tegengehouden. De politie vroeg u waarom u slecht had gesproken over Macedonië. Aanvankelijk wou de politie u aanhouden, maar omwille van uw kinderen kon u gaan en werd uw man aangehouden. U trok verder. Uw familie vond uw man 24 uur later in de buurt van de controlepost. Hij was geslagen door de agenten. Uw man werd naar

huis gebracht waar hij door een Albanese arts werd verzorgd. De eerste dagen verloor hij vaak het bewustzijn. Sindsdien heeft uw man gezondheidsproblemen. Zo zou hij niet goed zijn in zijn hoofd, vergeet hij zaken, roept hij en slaat u en de kinderen. Wanneer jullie voldoende financiële middelen hadden ging uw man naar meerdere Albanese artsen. Zo ging hij ongeveer 2 keer per maand naar een arts. Uw man consulteerde zowel huisartsen als een hartspecialist. De artsen zeiden dat uw man ziek was aan de zenuwen. Zijn bloed werd gecontroleerd, maar voor verdere onderzoeken had u geen geld. Uw man kreeg medicatie voorgeschreven waardoor de ergste pijn verminderde. Omwille van zijn gezondheid trok uw man in mei 2010 naar België waar hij zijn broer bezocht. Hij hoopte er een arts te kunnen bezoeken, maar zag dat het te duur was. Zijn broer raadde jullie aan om asiel te vragen. Uw echtgenoot keerde terug naar Macedonië vanwaar hij samen met u op 15 augustus 2010 definitief Macedonië verliet, richting België waar u op 18 augustus 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Macedonische identiteitskaart, uw paspoort en de paspoorten van uw kinderen.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw echtgenoot I.S.(...) alvorens jullie samen Macedonië in augustus 2010 definitief verlieten en op 18 augustus 2010 asiel vroeg in België, van mei 2010 tot juli 2010 reeds in België verbleef zonder asiel te vragen. Uw man baseert zijn asielaanvraag echter op gezondheidsproblemen die hij kende sinds 2001 en waarvoor hij in Macedonië volgens hem onvoldoende geholpen werd (CGVS man, p. 5). Hij verklaarde in mei 2010 zijn broer M.(...) in België bezocht te hebben, er was geen andere reden waarom hij toen Macedonië had verlaten en naar België was gekomen (CGVS man, p.3). Zijn verklaring toen geen asiel gevraagd te hebben omdat hij alleen was en als bezoeker kwam (CGVS man, p. 8), noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vluchtmotieven sterk te relativeren.

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw echtgenoot. Vooreerst beweerde u dat uw man tot jullie vertrek naar België in 2010 geregeld werkte. U, noch uw man genoten een financiële of sociale steun (CGVS, p.2). Uw man verklaarde vanaf 2001 niet meer gewerkt te hebben. Jullie werd onderhouden door zijn broers en kregen een maandelijks uitkering van 30 euro (CGVS man, p. 2-3). Uw man beweerde een medisch boekje in Macedonië gehad te hebben (CGVS man, p.3), terwijl u stelde dat jullie dat niet hadden (CGVS, p.3). Verder beweerde uw man dat de politie bij de controle in 2001, toen hij werd geslagen en u en kinderen konden verder reizen nadat u van Kosovo terugkeerde, niets zei. Zodra de politie u zag, werd hij geslagen, aldus uw echtgenoot. Hij meent geslagen te zijn omwille van uw interview aan een RTK-journalist. Gevraagd waarom hij meent omwille van die reden geslagen te zijn, stelde hij dat iedereen dat op televisie had gezien (CGVS man, p.5). U verklaarde echter dat de politie uitdrukkelijk verwees naar uw interview door u te vragen waarom u slecht had gesproken over Macedonië (CGVS, p.4). Verder stelde u dat uw man enkel naar Albanese artsen ging, hij zou nooit naar een Macedonische arts zijn gegaan (CGVS, p.5). Uw man beweerde dat hij zowel Macedonische als Albanese artsen raadpleegde (CGVS man, p.6-7). U verklaarde dat uw man zowel naar huisartsen als naar een hartspecialist ging en deze artsen twee keer per maand bezocht (CGVS, p.5). Uw echtgenoot beweerde enkel naar huisartsen te zijn gegaan en dit om de drie a vier maanden (CGVS man, p.6-7). Tot slot dient vastgesteld te worden dat u van de veelvuldige bezoeken van uw man aan meerdere geneesheren geen enkel begin van bewijs kan voorleggen. Uw man stelde nooit enig document gekregen te hebben van zijn consultaties (CGVS man, p.7), terwijl u beweerde dat hij wel medische attesten had, maar dat u die niet durfde mee te nemen naar België (CGVS, p.6).

Gelet op voorgaande kan niet het minste geloof gehecht worden aan de beweerde gezondheidsproblemen van uw man en de daaropvolgende consultaties bij meerdere geneesheren.

Wat betreft uw verklaringen dat er in Macedonië geen werk is (CGVS, p.3), dient vooreerst vastgesteld te worden dat zowel u als uw man werkten in Macedonië. U ging schoonmaken en uw man werkte soms in de privé (CGVS, p.2 en p.7). Verder was u ingeschreven bij een arbeidsbureau dat u telkens zei misschien de volgende maand werk te zullen hebben (CGVS, p.7). Het bureau bood u geen jobs aan, maar u weet niet waarom (CGVS, p.7). Uit informatie blijkt dat ook Macedonië het slachtoffer werd van de financiële crisis die de wereldeconomie sinds 2008 treft. De werkgelegenheid viel fors terug. In het eerste kwartaal van 2009 bedroeg de werkloosheid 32,8%. Het feit dat er onvoldoende werk

voorhanden is in Macedonië is een aangelegenheid van socio-economische aard welke alle etnische groepen in Macedonië treft en geenszins onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de bepalingen van subsidiaire bescherming ressorteert.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zij betreffen enkel de identiteit van u en uw kinderen welke op zich niet in vraag wordt gesteld.

C. Conclusie

op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In de aanhef van haar enig middel voert verzoekster de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name van de zorgvuldigheidsverplichting, het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de motiveringsverplichting. Verzoekster haalt ter ondersteuning van haar middel tevens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aan en wijdt daar enkele theoretische beschouwingen aan. Voorts werpt zij de schending op van "*de verplichte proceduretaal in asielzaken en taalwetgeving*".

2.2. Waar verzoekster de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel aanvoert, dient opgemerkt te worden dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Verzoekster heeft nagelaten op duidelijke wijze aan te tonen op welke wijze deze beginselen zouden zijn geschonden, zodat deze onderdelen van verzoeksters enig middel niet ontvankelijk zijn.

2.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Voor zover verzoekster aanvoert dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom haar de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bedoelde akte aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Verzoekster brengt overigens in haar verzoekschrift geen elementen bij, en de Raad ontwaart er geen in het dossier, die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus kunnen verantwoorden. Het middelonderdeel, gestoeld op de schending van de formele motiveringsplicht kan derhalve niet worden aangenomen.

2.4. Wat betreft de schending van "*de verplichte proceduretaal in asielzaken en taalwetgeving*" werpt verzoekster op dat haar interview bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het Frans is verlopen, terwijl de verplichte proceduretaal het Nederlands betreft. Zij houdt voor dat haar rechten hierdoor niet volledig konden worden gevrijwaard.

In de mate waarin verzoekster hierbij lijkt te stellen dat haar verklaringen tijdens het gehoor werden vertaald naar het Frans, dient opgemerkt te worden dat artikel 51/4 van de vreemdelingenwet niet oplegt dat de tolk, die de verklaringen van een kandidaat-vluchteling vertaalt, dit rechtstreeks dient te doen naar de proceduretaal (RvS 30 november 2005, nr. 152.013; RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Voor het overige stelt de Raad vast dat de procedure, zoals voorzien, in het Nederlands werd gevoerd en

verzoekster op geen enkele manier aantoont op welke wijze haar rechten niet werden gevrijwaard. Het middelonderdeel kan niet worden aangenomen.

2.5. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het middel in geen van zijn onderdelen kan worden aangenomen.

2.6. Verzoekster laat na de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, die door de Raad pertinent, want betrekking hebbend op de kern van het asielrelaas, en draagkrachtig worden bevonden, te weerleggen of te betwisten. Zij maakt derhalve niet aannemelijk dat in haren hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden aangenomen, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS